

Flavia Company **Esriptora**

“L'esforç és sinònim de cultura”

Quedem a l'Ateneu de Barcelona i, tot i que fa un dia de primavera assolellada, no ens alcem per anar al jardí. Ens quedem escarxofades als sofàs de dins perquè ja ens hem quedat atrapades en la conversa i no hi ha qui ens torni de peus a terra. Tenim ganes de parlar de llibres, de maneres de viure, d'Orient i Occident, del nostre interior i, sobretot, parlem de *Haru* i de la Haru, la protagonista de l'última novel·la que Flavia Company acaba de treure al nou segell Catedral.

A la contracoberta de la novel·la hi podem llegir que “Després de llegir la història de la Haru, llegiràs la teva vida d'una altra manera”. Com t'ha transformat l'elaboració d'aquest llibre?

La Haru et permet acostar-te a la lectura de la teva vida amb una certa dosi d'objectivitat per acabar coneixent-te més bé. És en el coneixement de nosaltres mateixos on és la transformació.

Això de “Coneix-te a tu mateix” té un aire més socràtic que no pas oriental.

Aquí ens costa acceptar que tot és un i un

és tot. Si aconseguixes conèixer-te a tu, ho coneixes tot. Per entendre'ns, si analitzem una porció d'aire d'aquí, acabem sabent com és l'aire del món sencer. Ho hem d'aprendre a fer.

L'aprenentatge de la Haru no és intel·lectual sinó espiritual.

Prové de la disciplina, que s'exerceix des del lliure arbitri. És allò que, podent no fer-ho, ho fas. Esculls l'esforç que, per a mi, és sinònim de cultura. Al llarg de la vida, entre dues coses, he triat la menys fàcil, la que pensava que m'ensenyaria més.

I quins han estat els teus mestres?

Els meus grans. He tingut molts bons mestres i el mestre més gran de tots ha estat l'observació. No m'han caigut mai els anells i he viscut intensament cada etapa. He llegit, però he viscut.

També has descobert noves disciplines, com el ioga.

Però no ho trobo tan diferent de quan als cinc anys estudiava piano o quan vaig fer filologia hispànica o em vaig treure el títol de patró de vaixell. Això no és gaire diferent de cap altra disciplina. La navegació també és un estat de meditació considerable. El tai-txi, l'escriptura, la traducció... en tot això, et concentres. El que sí que trobo interessant del ioga és la immobilitat, que és una cosa que no havia practicat mai. És una experiència molt diferent, com si t'identifiquessis amb el que t'envolta. M'ha endinsat en una espaiositat que m'ha permès crear aquesta història.

A part d'aquesta espiritualitat que traspuia 'Haru' també hi ha un component moral important.

Sí, la moral hi és present. Posa els límits entre la veritat i la mentida; l'amor i l'interès; el bé i el mal. Per arribar a ser, has de fer. Es tracta d'aquest camí de coneixement que passa per l'acció per arribar a l'essència.

Tornant a la immobilitat del ioga, aquest estat de no-temps també es detecta en la novel·la.

El concepte temporal de la novel·la respon a la desaparició del temps en ell mateix. Si tot és un i un és tot, el temps no existeix. Em produeix molta alegria que la gent em comenti que *Haru* els deixa en un estat de pau perquè els ha donat temps. Un periodista em deia “Me'n vaig a Haru”, com si fos un espai. La inexistència de la pressió del temps fa que s'hagi convertit en un espai i aquest espai sigui infinit. Durant l'escriptura tenia aquesta sensació.

Suposo que ara no tindràs més remei que escriure poesia?

La Haru ha estat un impuls que no s'ha acabat amb ella. Ara tinc dos petits grans projectes per després de l'estiu: un poema llarg que es diu *Yo significo algo* i publicar alguns dels pensaments de la Haru que han quedat fora del llibre. Ella continua en mi. És part meva. *

Flavia Company ha publicat una novel·la molt influïda per l'Orient
ANDREU PUIG

HARU
Flavia Company
Editorial: Catedral
Barcelona, 2016
Pàgines: 384
Preu: 21,95 euros